

ЗАКОН

О МЕЂУНАРОДНОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет и примена закона

Члан 1.

Овим законом уређује се поступак пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима (у даљем тексту: међународна правна помоћ), у случајевима када не постоји потврђени међународни уговор или када одређена питања њиме нису уређена.

Облици међународне правне помоћи

Члан 2.

Међународна правна помоћ обухвата:

- 1) изручење окривљеног или осуђеног;
- 2) преузимање и уступање кривичног гоњења;
- 3) извршење кривичне пресуде;
- 4) остале облике међународне правне помоћи.

Вршење међународне правне помоћи

Члан 3.

Међународна правна помоћ пружа се у поступку који се односи на кривично дело које у тренутку када је затражена помоћ спада у надлежност суда државе молиље.

Међународна правна помоћ пружа се и у поступку који је покренут пред органима управе за дело које је кажњиво према законодавству државе молиље или замољене државе, у случају када одлука управног органа може да представља основ за покретање кривичног поступка.

Међународна правна помоћ пружа се и по захтеву Међународног суда правде, Међународног кривичног суда, Европског суда за људска права и других међународних институција које су основане међународним уговором који је потврдила Република Србија.

Надлежни органи

Члан 4.

Органи надлежни за пружање међународне правне помоћи су домаћи судови и јавна тужилаштва (у даљем тексту: домаћи правосудни органи) одређени законом.

Поједине радње у поступку међународне правне помоћи врши министарство надлежно за правосуђе, министарство надлежно за спољне послове и министарство надлежно за унутрашње послове.

Захтев за међународну правну помоћ достављен ненадлежном органу биће без одлагања упућен органу надлежном за поступање, о чему ће бити обавештен орган који је доставио захтев.

Замолница

Члан 5.

Захтев за пружање међународне правне помоћи подноси се у виду замолнице.

Замолница садржи:

- 1) назив органа који је сачинио замолницу;
- 2) назив органа коме се замолница упућује, а уколико није познат његов тачан назив, ознаку „надлежни државни орган“, уз назив замољене државе;
- 3) правни основ за пружање међународне правне помоћи;
- 4) ознаку кривичног предмета, законски назив кривичног дела, текст одговарајуће одредбе закона и сажет опис чињеничног стања;
- 5) опис радње међународне правне помоћи која се тражи и разлог за подношење замолнице;
- 6) податке о држављанству и друге личне податке лица, односно назив и седиште правног лица у односу на које се тражи међународна правна помоћ, као и његово својство у поступку;
- 7) друге податке који могу да буду од значаја за поступање по замолници.

Замолница, као и писмена које достављају правосудни и други надлежни органи морају да буду потписани и оверени од стране надлежног органа.

Замолница и писмена достављају се са преводом на језик замољене државе или преводом на енглески језик. Превод мора да буде оверен од стране судског тумача.

Захтев за међународну правну помоћ који није поднет у складу са одредбама овог закона вратиће се ради исправке или допуне, уз одређивање рока који не може бити дужи од два месеца.

Достављање замолнице и других писмена

Члан 6.

Замолница и друга писмена домаћег правосудног органа достављају се иностраном органу преко министарства надлежног за правосуђе. На захтев замољене државе замолница и друга писмена достављају се дипломатским путем.

Замолница и писмена из става 1. овог члана се под условом узајамности:

- 1) достављају непосредно иностраном правосудном органу;
- 2) могу у хитним случајевима доставити посредством Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Замолница и друга писмена иностраног органа достављају се домаћем правосудном органу у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

У случајевима из става 2. овог члана домаћи правосудни орган доставља копију замолнице министарству надлежном за правосуђе.

Претпоставке за пружање међународне правне помоћи

Члан 7.

Претпоставке за пружање међународне правне помоћи су:

- 1) да кривично дело поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи представља кривично дело по закону Републике Србије;
- 2) да за исто кривично дело није правноснажно окончан поступак пред домаћим судом, односно да кривична санкција није у потпуности извршена;
- 3) да кривично гоњење, односно извршење кривичне санкције није искључено због застарелости, амнестије или помиловања;
- 4) да се захтев за пружање међународне правне помоћи не односи на политичко кривично дело или дело повезано са политичким кривичним делом, односно на кривично дело које се састоји искључиво у повреди војних дужности;
- 5) да пружање међународне правне помоћи не би повредило суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге интересе од суштинског значаја за Републику Србију.

Изузетно од става 1. тачка 4) овог члана, међународна правна помоћ ће бити пружена поводом кривичног дела против међународног хуманитарног права за које не наступа застарелост.

О испуњености претпоставки из тач. 1. до 3. става 1. овог члана одлучује надлежни правосудни орган, а о испуњености претпоставки из тач. 4) и 5) става 1. овог члана одлучује односно даје мишљење министар надлежан за правосуђе.

Узајамност

Члан 8.

Домаћи правосудни органи пружају међународну правну помоћ под условом узајамности. На захтев домаћег правосудног органа, министарство надлежно за правосуђе даје обавештење о постојању узајамности.

Ако нема података о узајамности, претпоставља се да узајамност постоји.

Тајност података

Члан 9.

Државни органи дужни су да чувају тајност података добијених у поступку пружања међународне правне помоћи.

Подаци о личности могу да се користе искључиво у кривичном или управном поступку у вези са којим је поднета замолница.

Језик

Члан 10.

Поступак пружања међународне правне помоћи води се на српском језику.

Пред домаћим правосудним органом на чијем подручју су у службеној употреби језици националних мањина поступак из става 1. овог члана води се и на њиховом језику, у складу са Уставом и законом.

Трошкови

Члан 11.

Трошкове пружања међународне правне помоћи сноси замољена држава, ако овим законом није другачије прописано.

Сходна примена закона

Члан 12.

Ако овим законом није друкчије одређено, у поступку пружања међународне правне помоћи сходно се примењују одредбе Законика о кривичном поступку и закона којима се уређује организација и надлежност судова и јавних тужилаштава.

II. ИЗРУЧЕЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ИЛИ ОСУЂЕНОГ

1. ИЗРУЧЕЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ИЛИ ОСУЂЕНОГ СТРАНОЈ ДРЖАВИ

1) Основне одредбе

Предмет изручења

Члан 13.

Изручење окривљеног или осуђеног страној држави дозвољава се:

- 1) ради вођења кривичног поступка за кривично дело за које се према закону Републике Србије и закону државе молиље може изрећи казна затвора од годину дана или тежа казна;
- 2) ради извршења кривичне санкције коју је суд државе молиље изрекао за кривично дело из тачке 1) овог става у трајању од најмање четири месеца.

Ако се замолница односи на више кривичних дела од којих поједина не испуњавају услове из става 1. овог члана, изручење се може дозволити и за ова кривична дела.

Начело специјалитета

Члан 14.

Ако изручење буде дозвољено, изручено лице не може да буде кривично гоњено, подвргнуто извршењу кривичне санкције или изручено трећој држави за кривично дело извршено пре изручења, а које није предмет изручења.

Услови из става 1. овог члана неће се применити:

- 1) ако се изручено лице изричито одрекло гаранције из става 1. овог члана;
- 2) ако изручено лице, иако је имало могућности, није напустило територију државе којој је изручено у року од 45 дана од дана условног отпуста или извршене кривичне санкције, или ако се вратило на територију те државе.

Документација

Члан 15.

Уз замолницу се прилаже следећа документација:

- 1) средства за утврђивање истоветности окривљеног или осуђеног (тачан опис, фотографија, отисци прстију и сл.);
- 2) уверење или други подаци о држављанству окривљеног или осуђеног;
- 3) одлука о покретању кривичног поступка, оптужница, одлука о притвору или пресуда;
- 4) навођење доказа о постојању основане сумње.

Претпоставке за изручење

Члан 16.

Поред претпоставки предвиђених чланом 7. овог закона, претпоставке за изручење су:

- 1) да лице чије се изручење захтева није држављанин Републике Србије;
- 2) да дело поводом којег се захтева изручење није извршено на територији Републике Србије, против ње или њеног држављанина;
- 3) да се против истог лица у Републици Србији не води кривични поступак због кривичног дела поводом којег се захтева изручење;
- 4) да по домаћем закону постоје услови за понављање кривичног поступка за кривично дело поводом којег се захтева изручење лица против којег је правноснажно окончан поступак пред домаћим судом;
- 5) да је утврђена истоветност лица чије се изручење захтева;
- 6) да има довољно доказа за основану сумњу односно да постоји правноснажна судска одлука да је лице чије се изручење тражи учинило кривично дело поводом којег се захтева изручење;
- 7) да држава молиља да гаранције да ће у случају осуде у одсуству поступак бити поновљен у присуству изрученог лица;
- 8) да држава молиља да гаранције да смртна казна која је прописана за кривично дело поводом којег се захтева изручење неће бити изречена, односно извршена.

Стицај замолница

Члан 17.

Ако је више држава молиља истовремено поднело замолнице за изручење истог лица због истог или различитих кривичних дела, одлука о изручењу ће бити донета узимањем у обзир околности конкретног случаја, а нарочито територију на којој је кривично дело учињено, тежину кривичног дела, редослед подношења захтева, држављанство лица чије изручење се захтева и могућности изручења трећој држави.

Одлука из става 1. овог члана мора бити образложена.

2) Поступак за изручење

а) Поступак пред истражним судијом

Поступање са замолницом

Члан 18.

Министарство надлежно за правосуђе доставља замолницу суду на чијем подручју борави или се затекне лице чије изручење се захтева. Ако то место није познато, полиција утврђује где се налази лице чије изручење се захтева.

Ако је замолница поднета у складу са чл. 5. и 15. овог закона, истражни судија ће издати наредбу за довођење лица чије изручење се захтева. Наредбу извршава полиција која одмах спроводи то лице истражном судији.

Претресање лица и просторија и одузимање предмета

Члан 19.

На захтев државе молиље истражни судија може да нареди претресање лица чије се изручење захтева и просторија у којима то лице борави.

Предмети кривичног дела пронађени приликом претресања и имовинска корист прибављена кривичним делом привремено ће се одузети од лица чије изручење се захтева.

Привремено одузимање из става 2. овог члана траје до доношења одлуке о притвору или другој мери за обезбеђење присуства лица чије изручење се захтева, али најдуже 48 сати од његовог привођења.

Ако се предмети из става 2. овог члана обавезно одузимају по закону Републике Србије, истражни судија их привремено може предати држави молиљи уз услов да буду враћени у року који он одреди.

У случају да изручење буде дозвољено, предмети и имовинска корист из става 2. овог члана предају се држави молиљи.

Поука о правима

Члан 20.

Када установи истоветност лица чије се изручење захтева, истражни судија га обавештава о разлогу довођења, доказима на основу којих се захтева изручење и поучава га о правима:

- 1) да није дужно ништа да изјави;

- 2) да може да узме браниоца;
- 3) да бранилац присуствује његовом саслушању;
- 4) да може дати сагласност да буде изручено по поједностављеном поступку.

Ако се лице чије изручење се захтева одрекне права на браниоца или ако га не обезбеди у року од 24 сата од када је поучено о том праву, биће му постављен бранилац по службеној дужности.

О довођењу лица чије изручење се захтева истражни судија обавештава јавног тужиоца.

Саслушање

Члан 21.

Истражни судија саслушава лице чије изручење се захтева о свим околностима битним за утврђивање постојања претпоставки за изручење, а нарочито о личним приликама, држављанству, односу према држави молићи и захтеву за изручење.

Саслушању присуствују јавни тужилац и бранилац, који могу постављати питања лицу чије изручење се захтева.

О саслушању се саставља записник.

Притвор

Члан 22.

Након саслушања истражни судија може одредити притвор:

- 1) ако постоје околности које указују да ће се лице чије изручење се захтева сакрити или побећи у циљу ометања поступка одлучивања о замолници или спровођења изручења;
- 2) ако постоје околности које указују да ће лице чије изручење се захтева ометати прикупљање доказа у поступку изручења или у кривичном поступку пред судом државе молиће.

Притвор може трајати најдуже до извршења одлуке о изручењу, али не дуже од годину дана од дана притварања лица чије изручење се захтева. По истеку свака два месеца од правноснажности решења о одређивању притвора суд по службеној дужности испитује да ли постоје разлози за продужење или укидање притвора.

Ако то оправдавају посебни разлози, истражни судија може уместо притвора одредити другу меру за обезбеђење присуства лица чије изручење се захтева.

Испитивање претпоставки за изручење

Члан 23.

Истражни судија ће предузети одговарајуће радње ради утврђивања да ли постоје претпоставке за изручење, односно за предају предмета из члана 19. став 2. овог закона.

Ако држава молила није доставила гаранције у смислу члана 16. тач. 7. и 8. овог закона, истражни судија ће затражити да их достави у року који не може бити дужи од 30 дана.

Након спроведених радњи из става 1. овог члана истражни судија доставља списе већу састављеном од тројице судија (даље: ванпретресном већу).

Ако се против лица чије се изручење захтева пред домаћим судом за исто или друго кривично дело води кривични поступак или се оно налази на издржавању казне затвора или друге кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, истражни судија ће о томе ставити белешку у списима.

Захтев за притварање пре подношења замолнице

Члан 24.

У хитним случајевима надлежни орган државе молиће може поднети захтев за притварање пре подношења замолнице.

Захтев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање истоветности лица чије изручење ће бити затражено;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дела;
- 3) изјаву надлежног органа државе молиће о постојању судске одлуке или оптужног акта из члана 15. тачка 3) овог закона;
- 4) изјаву да ће бити поднета замолница.

Захтев се домаћем правосудном органу или полицији може поднети непосредно, преко министарства надлежног за правосуђе или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Под условом узајамности, расписана међународна потерница се сматра захтевом.

Поступање по захтеву

Члан 25.

Полиција лишава слободе лице на које се односи захтев из члана 24. овог закона и одмах га спроводи истражном судији.

Када установи истоветност доведеног лица, истражни судија га обавештава о разлогу довођења и поучава га о правима из члана 20. став 1. тач. 1) до 4) овог закона.

Ако се лице чије изручење се захтева одрекне права на браниоца или ако га не обезбеди у року од 24 сата од када је поучено о томе, биће му постављен бранилац по службеној дужности.

Притвор

Члан 26.

Након саслушања доведеног лица истражни судија може одредити притвор.

Решење о одређивању притвора и поуку о року за подношење замолнице истражни судија без одлагања доставља надлежном органу државе

молиље у складу са чланом 24. став 3. овог закона, о чему обавештава јавног тужиоца. Ако је достава извршена непосредно или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ), обавештава се и министарство надлежно за правосуђе.

Истражни судија ће укинути притвор:

- 1) ако надлежни орган државе молиље не поднесе замолницу у року од 18 дана од дана притварања;
- 2) ако престану разлози због којих је одређен притвор.

На захтев надлежног органа државе молиље истражни судија може да продужи рок из тачке 1. става 2. овог члана највише до 40 дана од дана притварања.

Ако замолница не буде поднета у прописаном односно одређеном року, лице се може поново притворити једино на основу члана 22. овог закона.

б) Поступак пред ванпретресним већем

Одлуке ванпретресног већа

Члан 27.

Након разматрања списка из члана 23. став 3. овог закона ванпретресно веће доноси решење о одбијању изручења или о испуњености претпоставки за изручење.

Решење о одбијању изручења

Члан 28.

Ако ванпретресно веће утврди да нису испуњене претпоставке из чл. 7. и 16. овог закона, решењем ће одбити изручење и без одлагања ће га доставити непосредно вишем суду.

Непосредно виши суд ће, након саслушања јавног тужиоца и браниоца лица чије изручење се захтева, потврдити, укинути или преиначити решење из става 1. овог члана.

Правноснажно решење о одбијању изручења доставља се министарству надлежном за правосуђе, које о томе обавештава државу молиљу.

Решење о испуњености претпоставки за изручење

Члан 29.

Ако ванпретресно веће утврди да су испуњене претпоставке из чл. 7. и 16. овог закона, донеће решење о томе.

Против решења из става 1. овог члана дозвољена је жалба непосредно вишем суду у року од три дана од дана пријема решења.

Непосредно виши суд ће, након саслушања јавног тужиоца, лица чије изручење се захтева и његовог браниоца, потврдити, укинути или преиначити решење из става 1. овог члана.

Поједностављено изручење

Члан 30.

Лице чије изручење се захтева може бити изручено по поједностављеном поступку, у складу са одредбама овог закона.

Ако се лице из става 1. овог члана сагласи са тим да буде изручено по поједностављеном поступку, истражни судија ће га упознати са последицама такве изјаве и питати да ли је дата добровољно. О томе ће се саставити записник.

Сагласност из става 2. овог члана је неопозива.

Записник из става 2. овог члана и списе истражни судија одмах доставља ванпретресном већу, које доноси решење из члана 29. овог закона. Против тог решења жалба није дозвољена.

Решење из става 4. овог члана без одлагања се доставља министру надлежном за правосуђе, који поступа у складу са чл. 31 до 35. овог закона.

в) Поступак пред министром

Одлуке министра надлежног за правосуђе

Члан 31.

Правноснажно решење о испуњености претпоставки за изручење доставља се са списима министру надлежном за правосуђе.

Министар надлежан за правосуђе доноси решење којим дозвољава или не дозвољава изручење. Решење се доставља надлежном суду, лицу чије изручење је захтевано, министарству надлежном за унутрашње послове и држави молиљи.

Решење којим се дозвољава изручење

Члан 32.

У решењу којим дозвољава изручење министар надлежан за правосуђе може:

- 1) условити изручење у смислу члана 14. став 1. овог закона, осим ако се изручено лице изричито одрекло тих гаранција;
- 2) поставити друге услове за изручење.

Решење којим се не дозвољава изручење

Члан 33.

Решење којим не дозвољава изручење министар надлежан за правосуђе доноси:

- 1) ако нису испуњене претпоставке из члана 7. став 1. тач. 4) и 5) овог закона;
- 2) ако у поступку суђења у одсуству лицу чије изручење се захтева нису биле остварене гаранције правичног суђења.

Одлагање изручења

Члан 34.

Министар надлежан за правосуђе може одложити извршење решења из члана 32. овог закона:

- 1) док не буде правноснажно окончан кривични поступак пред домаћим судом који се против лица чије изручење је дозвољено води за друго кривично дело;
- 2) док лице чије изручење је дозвољено не издржи казну затвора или другу кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе.

Привремено изручење

Члан 35.

Министар надлежан за правосуђе може одлучити да у случају из члана 34. овог закона дозволи привремено изручење лица држави молиљи:

- 1) ако то не би штетило кривичном поступку који се води пред домаћим судом;
- 2) ако држава молиља пружи гаранције да ће привремено изручено лице бити притворено и да ће га на захтев министра надлежног за правосуђе вратити у Републику Србију.

Урачунавање временаведеног у притвору

Члан 36.

Домаћи суд ће приликом изрицања казне затвора урачунати време које је привремено изручено лице провело у притвору у држави молиљи, односно неиздржани део казне ће се за толико умањити.

Узимајући у обзир околност из става 1. овог члана, министар надлежан за правосуђе може одлучити да не захтева враћање привремено изрученог лица.

Предаја окривљеног или осуђеног

Члан 37.

Министарство надлежно за унутрашње послове извршава решење којим се дозвољава изручење.

Министарство из става 1. овог члана договара са надлежним органом државе молиље место, време и начин предаје окривљеног или осуђеног. Предаја се извршава у року од 30 дана од дана доношења решења из члана 32. овог закона.

Ако држава молиља без оправданог разлога не преузме окривљеног или осуђеног договореног дана предаје, он се пушта на слободу. На образложени захтев државе молиље може бити одређен други дан предаје.

2. ИЗРУЧЕЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ИЛИ ОСУЂЕНОГ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Претпоставке за изручење у Републику Србију

Члан 38.

Ако се против лица које се налази у страној држави пред домаћим судом води кривични поступак или му је домаћи суд правноснажном одлуком изрекао кривичну санкцију, министарство надлежно за правосуђе може на захтев надлежног суда поднети замолницу.

Ако лице из става 1. овог члана буде изручено, против њега се може покренути кривични поступак односно извршити кривична санкција само за кривично дело за које је изручење одобрено, осим ако се тог права одрекло, а страна држава није поставила такав услов.

Уз замолницу се прилаже документација из члана 15. овог закона.

Услови за изрицање кривичне санкције

Члан 39.

Ако је страна држава одобрила изручење уз одређене услове који се односе на врсту или висину кривичне санкције која се може изрећи односно извршити, домаћи суд је приликом изрицања кривичне санкције везан тим условима, а ако је реч о извршењу већ изречене кривичне санкције, домаћи суд који је судио у првом степену преиначиће одлуку о кривичној санкцији у складу са постављеним условима ако су они у сагласности са нашим прописима у овој материји.

Ако је изручено лице било притворено у страној држави због кривичног дела због којег је изручено, време које је провело у притвору биће урачунато у кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе.

Спровођење преко територије Републике Србије

Члан 40.

Ако страна држава захтева изручење од друге стране државе, а изручено лице се има спровести преко територије Републике Србије, министар надлежан за правосуђе може страној држави која је захтевала спровођење одобрити спровођење лица ако су испуњене претпоставке из чл. 7. и 16. овог закона.

Уз замолницу се прилаже документација из члана 15. овог закона.

Трошкове спровођења преко територије Републике Србије сноси држава молиља.

III. ПРЕУЗИМАЊЕ И УСТУПАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА

1. ПРЕУЗИМАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА ОД СТРАНЕ ДРЖАВЕ

1) Основне одредбе

Преузимање кривичног гоњења

Члан 41.

Под условима предвиђеним овим законом надлежни јавни тужилац може преузети кривично гоњење против осумњиченог или окривљеног за кривично дело које спада у надлежност суда државе молиље.

Кривични списи

Члан 42.

Уз за молницу се прилажу оригинал или оверени препис кривичних списа.

Претпоставке за преузимање кривичног гоњења

Члан 43.

Кривично гоњење одређеног лица може се преузети ако су испуњене претпоставке из члана 7. овог закона и једна од следећих претпоставки:

- 1) да лице има пребивалиште или боравиште у Републици Србији;
- 2) да лице у Републици Србији издржава казну затвора или другу кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе.

2) Поступак по за молници

Достављање за молнице и кривичних списа јавном тужиоцу

Члан 44.

Министарство надлежно за правосуђе доставља за молницу и кривичне списе јавном тужиоцу на чијем подручју лице за које се захтева преузимање кривичног гоњења има пребивалиште или боравиште, издржава казну затвора или другу кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе или јавном тужиоцу који учествује у кривичном поступку који се против лица води за исто или друго кривично дело.

Министарство надлежно за правосуђе доставља надлежном јавном тужиоцу и мишљење о испуњености претпоставки из члана 7. став 1. тач. 4) и 5) овог закона.

Одлучивање о преузимању гоњења

Члан 45.

Надлежни јавни тужилац може одлучити да преузме гоњење ако су испуњене претпоставке предвиђене чл. 7. и 43. овог закона.

Обавештење државе молиље и враћање кривичних списа

Члан 46.

О одлуци надлежног јавног тужиоца поводом захтева за преузимање кривичног гоњења, као и о правноснажној одлуци донетој у преузетом кривичном поступку, обавестиће се држава молиља.

Ако преузимање кривичног гоњења не буде прихваћено, страном држави се доставља образложено обавештење и списи достављени уз замолницу.

Правила преузетог поступка

Члан 47.

Преузети кривични поступак спроводи се према прописима Републике Србије.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у преузетом кривичном поступку неће се примењивати одредбе о суђењу у одсуству.

Процесна радња предузета према прописима државе молиље изједначава се са процесном радњом предузетом према прописима Републике Србије, осим ако то није противно основним начелима домаћег правног поретка и међународним стандардима о заштити људских права и основних слобода.

Кривична санкција изречена у преузетом кривичном поступку не може бити строжа од кривичне санкције која се може изрећи према праву државе молиље.

Захтев за притварање пре подношења замолнице

Члан 48.

У хитним случајевима надлежни орган државе молиље може поднети захтев за притварање пре подношења замолнице.

Захтев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање истоветности лица за које ће бити захтевано преузимање гоњења;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дела;
- 3) изјаву иностраног органа о постојању судске одлуке или оптужног акта из члана 15. тачка 3) овог закона;
- 4) изјаву да ће бити поднета замолница.

Захтев се надлежном јавном тужиоцу или органу полиције може поднети непосредно, преко министарства надлежног за правосуђе или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Под условом узајамности, расписана међународна потерница се сматра захтевом.

На поступање по захтеву сходно се примењују одредбе члана 25. и члана 26. ст. 1. до 4. овог закона.

2. УСТУПАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА СТРАНОЈ ДРЖАВИ

Уступање кривичног гоњења

Члан 49.

Под условима предвиђеним овим законом, страној држави може се уступити кривично гоњење осумњиченог или окривљеног за кривично дело које спада у надлежност домаћег суда.

Кривични списи

Члан 50.

Уз замолницу се прилажу оригинал или оверени препис кривичних списа.

Претпоставке за уступање кривичног гоњења

Члан 51.

Замољеној држави може се уступити кривично гоњење одређеног лица, ако су испуњене претпоставке предвиђене чланом 7. став 1. тач. 4. и 5. овог закона и једна од следећих претпоставки:

- 1) да лице има пребивалиште или боравиште у замољеној држави;
- 2) да лице у замољеној држави издржава казну затвора или другу кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе.

Ако је кривичним делом оштећена Република Србија, њен држављанин или правно лице које има седиште на њеној територији, приликом одлучивања о уступању кривичног гоњења посебно ће се ценити могућност обезбеђења имовинскоправног захтева и други интереси оштећеног.

Решење о покретању поступка

Члан 52.

Решење о покретању поступка за уступање кривичног гоњења доноси:

- 1) јавни тужилац, пре покретања кривичног поступка;
- 2) истражни судија, на предлог јавног тужиоца, до ступања оптужнице на правну снагу;
- 3) ванпретресно веће, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца, до почетка главног претреса;
- 4) веће, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца, до завршетка главног претреса.

Против решења из става 1. тачке 1. овог члана осумњичени има право да изјави приговор непосредно вишем тужиоцу у року од три дана.

Против решења из става 1. тачка 2. до 4. овог члана окривљени и јавни тужилац имају право жалбе непосредно вишем суду у року од три дана.

Поступање са замолницом

Члан 53.

Замолница и кривични списи достављају се замољеној држави са захтевом да у најкраћем року достави обавештење о својој одлуци.

Ако замољена држава у року од шест месеци од када јој је достављена замољница и списи из става 1. овог члана не достави обавештење о својој одлуци, домаћи правосудни орган ће наставити кривично гоњење.

Последице покретања поступка за уступање кривичног гоњења

Члан 54.

Након доношења решења из члана 52. став 1. овог закона домаћи правосудни орган ће предузети само процесне радње које не трпе одлагање.

Домаћи правосудни орган наставиће кривично гоњење односно кривични поступак:

- 1) ако замољена држава достави одлуку да не прихвата преузимање кривичног гоњења;
- 2) ако замољена држава одустане од одлуке о преузимању кривичног гоњења;
- 3) ако домаћи правосудни орган одустане од уступања кривичног гоњења пре него што замољена држава достави одлуку о замољници.

Захтев за притварање пре подношења замољнице

Члан 55.

У хитним случајевима домаћи правосудни орган може замољеној држави поднети захтев за притварање пре подношења замољнице.

Захтев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање истоветности лица за које ће бити захтевано уступање кривичног гоњења;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дела;
- 3) изјаву о постојању судске одлуке или оптужног акта из члана 15. тачка 3) овог закона;
- 4) изјаву да ће бити поднета замољница.

Захтев се надлежном органу замољене државе може поднети непосредно, преко министарства надлежног за правосуђе или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

IV. ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ

1. ИЗВРШЕЊЕ СТРАНЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ

Предмет извршења

Члан 56.

Кривична санкција изречена правноснажном пресудом надлежног суда државе молиље може се извршити у Републици Србији у складу са одредбама овог закона.

Документација

Члан 57.

Уз замолницу се прилаже оверени препис кривичне пресуде иностраног суда.

Претпоставке за извршење

Члан 58.

Кривична санкција изречена пресудом надлежног суда државе молиље може се извршити ако су испуњене претпоставке предвиђене чланом 7. овог закона и једна од следећих претпоставки:

- 1) да је осуђени држављанин Републике Србије;
- 2) да осуђени има пребивалиште или боравиште у Републици Србији;
- 3) да осуђени у Републици Србији издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе по раније изреченој пресуди.

Надлежност суда

Члан 59.

За спровођење поступка по замолници месно је надлежан суд према последњем пребивалишту или боравишту осуђеног лица на територији Републике Србије или према месту извршења кривичне санкције.

Захтев за притварање пре подношења замолнице

Члан 60.

У хитним случајевима надлежни орган државе молиље може поднети захтев за притварање пре подношења замолнице.

Захтев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање истоветности осуђеног;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дела;
- 3) изјаву о постојању правноснажне осуђујуће пресуде;
- 4) изјаву да ће бити поднета замолница.

Захтев се домаћем правосудном органу или органу полиције може поднети непосредно, преко министарства надлежног за правосуђе или Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Под условом узајамности, расписана међународна потерница се сматра захтевом.

На поступање по захтеву сходно се примењују одредбе члана 25. и члана 26. ст. 1. до 4. овог закона.

Поступање по замолници

Члан 61.

Министарство надлежно за правосуђе доставља надлежном суду замолницу и оверени препис стране кривичне пресуде, као и мишљење о

испуњености претпоставки из члана 7. став 1. тач. 4. и 5. и члана 63. тачка 4. овог закона.

Ванпретресно веће надлежног суда одлучује о замолници у седници већа. О седници већа обавештавају се јавни тужилац и бранилац кога суд поставља по службеној дужности.

Пре доношења одлуке суд ће саслушати осуђеног о испуњености претпоставки за извршење.

По завршеној седници већа, суд доноси одлуку о усвајању или одбијању замолнице. Приликом доношења одлуке суд је везан за чињенични опис кривичног дела из стране кривичне пресуде.

Пресуда о признању стране кривичне пресуде

Члан 62.

Ако усвоји замолницу, суд ће пресудом о признању стране кривичне пресуде изрећи кривичну санкцију према кривичном законодавству Републике Србије. Изречена кривична санкција не може бити строжа од санкције изречене у страном кривичној пресуди.

У изреку пресуде из става 1. овог члана суд ће унети одлуку о усвајању замолнице, назив надлежног суда државе молиље, потпуну изреку стране кривичне пресуде и изрећи ће кривичну санкцију. У образложењу пресуде суд ће изнети разлоге којима се руководио приликом изрицања кривичне санкције.

Против пресуде из става 1. овог члана жалбу могу да изјаве јавни тужилац, осуђени и бранилац.

Извршење пресуде из става 1. овог члана, као и доношење одлуке о условном отпусту спроводи се по праву Републике Србије.

Решење о одбијању замолнице

Члан 63.

Решење о одбијању замолнице доноси се:

- 1) ако нису испуњене претпоставке за извршење стране кривичне пресуде;
- 2) ако се основано може закључити да је лице осуђено због расне, верске или националне припадности или политичког уверења;
- 3) ако је пресуда донета у одсуству осуђеног;
- 4) ако нису биле испуњене претпоставке правичног суђења.

Правна средства

Члан 64.

Суд државе молиље који је донео кривичну пресуду која се извршава у Републици Србији одлучује о ванредним правним лековима изјављеним против пресуде.

О ванредном ублажавању казне, амнестији и помиловању осуђеног одлучују надлежни органи државе молиље и надлежни органи Републике Србије.

Министарство надлежно за правосуђе без одлагања обавештава суд државе молиље о одлуци домаћег суда или другог државног органа која доводи до обуставе извршења стране кривичне пресуде.

2. ИЗВРШЕЊЕ СТРАНЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ УЗ ПРЕМЕШТАЈ

Извршење уз премештај

Члан 65.

Држављанин Републике Србије који у иностраној држави издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе може бити премештен у Републику Србију у циљу издржавања кривичне санкције.

Сагласност за премештај осуђеног из става 1. овог члана даје министар надлежан за правосуђе. Сагласност може бити ускраћена ако је осуђеном у тренутку подношења молбе преостало да издржи мање од шест месеци кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Начело специјалитета

Члан 66.

Ако буде премештен у Републику Србију, осуђени не може да буде притворен, кривично гоњен или подвргнут извршењу кривичне санкције за кривично дело извршено пре предаје, осим за дело за које је премештен.

Одредба става 1. овог члана неће се применити:

- 1) ако се осуђени изричито одрекао гаранције из става 1. овог члана;
- 2) ако осуђени, иако је имао могућности, није напустио територију Републике Србије у року од 45 дана од дана условног отпуста или издржане казне, или ако се вратио на територију Републике Србије.

Документација

Члан 67.

Уз замолницу се прилаже оверени препис стране кривичне пресуде и изјава осуђеног да је сагласан са премештајем.

Претпоставке за премештај

Члан 68.

Премештај осуђеног у Републику Србију ради извршења стране кривичне пресуде може се извршити ако су испуњене претпоставке предвиђене чланом 7. овог закона и једна од следећих претпоставки:

- 1) да ће извршење кривичне санкције у Републици Србији побољшати изгледе за друштвену рехабилитацију осуђеног;
- 2) да је осуђени сагласан са премештајем.

Поступак

Члан 69.

Одредбе члана 61. став 1, 2. и 4. и чл. 62. до 64. овог закона сходно се примењују на поступак извршења стране кривичне пресуде уз премештај.

Изрека пресуде којом се дозвољава извршење стране кривичне пресуде уз премештај садржи и одлуку којом се одобрава премештај осуђеног.

3. ИЗВРШЕЊЕ ДОМАЋЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ

Предмет извршења

Члан 70.

Извршење кривичне санкције изречене пресудом домаћег суда може се захтевати од стране државе, у складу са одредбама овог закона.

Документација

Члан 71.

Уз замолницу се прилаже оригинал или оверена копија домаће кривичне пресуде са клаузулом правноснажности и извршности.

Претпоставке за подношење захтева

Члан 72.

Домаћи суд може захтевати извршење кривичне пресуде у страној држави ако је испуњена једна од следећих претпоставки:

- 1) да је осуђени држављанин стране државе;
- 2) да осуђени има пребивалиште или боравиште у страној држави;
- 3) да осуђени издржава у страној држави казну затвора или другу кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе по раније изреченој пресуди.

Одлука о уступању извршења домаће кривичне пресуде

Члан 73.

Решење о покретању поступка за извршење домаће кривичне пресуде у страној држави доноси ванпретресно веће суда који је донео пресуду у првом степену, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца.

Захтев за притварање пре подношења замолнице

Члан 74.

У хитним случајевима домаћи суд може замољеној држави поднети захтев за притварање пре подношења замолнице.

Захтев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање истоветности осуђеног;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дела;
- 3) изјаву о постојању судске одлуке или оптужног акта из члана 15. тачка 3) овог закона;
- 4) изјаву да ће бити поднета замолница.

Захтев се надлежном органу замољене државе може поднети непосредно, преко министарства надлежног за правосуђе или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Поступање са замолницом

Члан 75.

Замолница и документација се достављају замољеној држави уз захтев да у најкраћем року достави обавештење о својој одлуци.

Ако се осуђени налази на слободи, од стране државе се може затражити да га лиши слободе.

Последице преузимања извршења домаће кривичне пресуде

Члан 76.

Ако замољена држава преузме извршење домаће кривичне пресуде, поступак извршења кривичне санкције у Републици Србији се обуставља.

Ако замољена држава не преузме извршење домаће кривичне пресуде или ако осуђени избегне извршење кривичне санкције у замољеној држави, надлежни суд у Републици Србији наставиће поступак извршења пресуде.

Министарство надлежно за правосуђе обавештава инострани орган о свакој одлуци суда или другог државног органа која има утицај на извршење домаће кривичне пресуде.

4. ИЗВРШЕЊЕ ДОМАЋЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ УЗ ПРЕМЕШТАЈ

Предмет извршења

Члан 77.

Осуђени који у Републици Србији издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе може бити премештен у земљу свог држављанства односно пребивалишта или боравишта ради издржавања кривичне санкције у складу са одредбама овог закона.

Обавештење о могућности извршења пресуде уз премештај

Члан 78.

Суд који је изрекао првостепену пресуду или завод у коме осуђени издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе обавештава осуђеног о могућности извршења домаће кривичне пресуде уз премештај.

Молба за премештај

Члан 79.

Заводу или суду из члана 78. овог закона осуђени може поднети молбу за премештај.

Молбу из става 1. овог члана може поднети и држава чије држављанство има осуђени односно у којој има пребивалиште или боравиште, ако се осуђени са тим сагласи.

Одлучивање о молби за премештај

Члан 80.

О молби за премештај одлучује ванпретресно веће суда који је донео првостепену пресуду, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца.

Суд ће решењем одбацити молбу за премештај ако је осуђеном лицу у тренутку подношења молбе преостало да издржи мање од шест месеци кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Ако не донесе решење из става 2. овог члана, суд ће решењем усвојити или одбити молбу за премештај. Против решења се може изјавити жалба.

Поступање са решењем о усвајању молбе за премештај

Члан 81.

Правноснажно решење о усвајању молбе за премештај, домаћа кривична пресуда, текст одговарајуће одредбе кривичног законика, молба осуђеног за премештај и извештај завода о времену које је осуђени провео на издржавању кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе достављају се министарству надлежном за правосуђе, ради упућивања иностраном органу.

Извршење одлуке о премештају осуђеног лица

Члан 82.

На основу правноснажне одлуке иностраног органа којом се прихвата премештај осуђеног, министарство надлежно за правосуђе издаје налог заводу из члана 78. овог закона да преда осуђеног полицији, која га спроводи до стране државе.

Уз налог из става 1. овог члана прилаже се решење о усвајању молбе за премештај.

V. ОСТАЛИ ОБЛИЦИ МЕЂУНАРОДНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

1. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет осталих облика међународне правне помоћи

Члан 83.

Остали облици међународне правне помоћи обухватају:

- 1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока и вештака, увиђај, претресање просторија и лица, привремено одузимање предмета;
- 2) примену мера, као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролисана испорука, пружање симулованих пословних услуга, склапање симулованих правних послова, ангажовање прикривеног истражника, рачунарско претраживање и обрада података;
- 3) размену обавештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком у држави молићи, достављање података без замолнице; коришћење аудио и видео-конференцијске везе, формирање заједничких истражних тимова;
- 4) привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања пред надлежним органом државе молиће.

Претпоставке

Члан 84.

Остали облици међународне правне помоћи могу се пружити ако су испуњене претпоставке из члана 7. овог закона и ако:

- 1) су испуњени услови предвиђени Законом о кривичном поступку;
- 2) се пред домаћим судом против истог лица не води кривични поступак због кривичног дела поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи.

Начело специјалитета

Члан 85.

Лице које борави у иностранству не може бити лишено слободе, притворено или кривично гоњено за раније учињено кривично дело док се налази на територији државе молиље ради давања исказа у својству оштећеног, сведока или вештака у поступку за кривична дела поводом којег је пружена међународна правна помоћ.

У позиву ће се посебно назначити да оштећени, сведок или вештак има права из става 1. овог члана.

Документација

Члан 86.

Уз замолницу се прилаже спецификација трошкова који ће бити исплаћени сведоку или вештаку.

Непримењивање мера принуде

Члан 87.

Сведок или вештак који се не одазове на позив надлежног органа државе молиље неће бити подвргнут било каквој санкцији или мери принуде, чак и ако је позив садржао такву наредбу.

2. ПРУЖАЊЕ ОСТАЛИХ ОБЛИКА МЕЂУНАРОДНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ СТРАНОЈ ДРЖАВИ

Достављање замолнице

Члан 88.

Министарство надлежно за правосуђе доставља замолницу и мишљење о испуњености претпоставки из члана 7. став 1. тач. 4) и 5) овог закона суду на чијем подручју треба предузети радњу.

Одлучивање о замолници

Члан 89.

Одлуку о пружању осталих видова међународне правне помоћи суд доноси ценећи испуњеност претпоставки из чл. 7. и 84. овог закона.

Правила поступка

Члан 90.

Изузетно од члана 12. овог закона, на захтев надлежног органа државе молиље предузимање радњи осталих облика међународне правне помоћи врши се на начин који предвиђа законодавство државе молиље, ако то није у супротности са основним начелима правног поретка Републике Србије.

Присуство иностраног органа

Члан 91.

На захтев надлежног органа државе молиље да буде обавештен о предузимању осталих облика међународне правне помоћи, суд га обавештава о месту и времену предузимања радње правне помоћи.

Ако оцени да би то допринело бољем разјашњењу ствари суд може да одобри представнику иностраног правосудног органа да присуствује предузимању осталих облика међународне правне помоћи.

Привремена предаја

Члан 92.

На захтев државе молиље, лице које се у Републици Србији налази у притвору или издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе може бити привремено предато ради испитивања у својству сведока или вештака.

Претпоставке за привремену предају

Члан 93.

Привремена предаја лица из члана 92. овог закона може се одобрити ако су испуњене следеће претпоставке:

- 1) да се лице сагласило са привременом предајом;
- 2) да присуство лица није неопходно у кривичном поступку који је у току пред домаћим судом;
- 3) да привремена предаја не би довела до продужења лишења слободе;
- 4) да не постоје други важни разлози против привремене предаје.

У случајевима предвиђеним ставом 1. овог члана може се ради привремене предаје лица одобрити транзит преко територије Републике Србије.

Одлучивање о захтеву за привремену предају

Члан 94.

Суд који је донео одлуку у првом степену може решењем одобрити или одбити привремену предају.

У изреци решења којим се привремена предаја одобрава посебно ће се назначити:

- 1) рок у којем привремено предато лице мора да буде враћено;

2) неопходност његовог задржавања у притвору до повратка.

Решење којим се привремена предаја одбија мора бити образложено.

Жалба

Члан 95.

Против решења из члана 94. овог закона лице чија се привремена предаја захтева може изјавити жалбу у року од три дана од дана пријема решења. О жалби одлучује ванпретресно веће у року од 48 сати.

Заједнички истражни тимови

Члан 96.

Ако то оправдавају околности случаја, споразумом министра надлежног за правосуђе и надлежног органа стране државе могу се формирати заједнички истражни тимови.

Одлагање пружања правне помоћи

Члан 97.

Суд може одложити пружање осталих видова међународне правне помоћи уколико је то неопходно ради несметаног вођења кривичног поступка који је у току пред домаћим правосудним органом, а који је у вези са достављеном замолницом.

О одлагању пружања осталих видова правне помоћи обавештава се надлежни орган државе молиље, уз навођење разлога за одлагање.

Достављање података без замолнице

Члан 98.

Домаћи правосудни органи могу, под условом узајамности, без замолнице достављати надлежним органима стране државе податке о кривичним делима и учиниоцима, ако би то било од користи за вођење кривичног поступка у иностранству.

Достављање података из става 1. овог члана врши се само у случају да то не омета вођење кривичних поступака у Републици Србији.

Домаћи правосудни органи могу захтевати од надлежних органа државе молиље којима су достављени подаци из става 1. овог члана да их обавесте о предузетим радњама и донетим одлукама.

Трошкови

Члан 99.

Изузетно од одредбе члана 11. овог закона, од државе молиље може се захтевати накнада трошкова који су настали поводом вештачења и привремене предаје лица.

3. ЗАХТЕВАЊЕ ОСТАЛИХ ОБЛИКА МЕЂУНАРОДНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ ОД СТРАНЕ ДРЖАВЕ

Достављање домаћим држављанима у иностранству

Члан 100.

Достављање писмена домаћим држављанима у иностранству врши се у складу са чланом 6. овог закона, а може се вршити и преко дипломатског или конзуларног представништва Републике Србије.

У случају достављања преко дипломатског или конзуларног представништва, овлашћени радник дипломатског или конзуларног представништва Републике Србије потписује доставницу као достављач – ако је писмено уручено у самом представништву, а ако је писмено достављено поштом достављање се потврђује на повратници.

Достава лицима са дипломатским имунитетом

Члан 101.

Лицима која уживају дипломатски имунитет писмена се достављају дипломатским путем.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Престанак важења закона

Члан 102.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе Главе XXXII – Поступак за пружање међународне правне помоћи и извршење међународних уговора у кривичноправним стварима (чл. 530. до 538) и Главе XXXIII – Поступак за издавање окривљених и осуђених лица (чл. 539. до 555) Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05 и 49/07).

Започети поступци међународне правне помоћи

Члан 103.

Поступци у којима је до дана ступања на снагу овог закона поднета молба за пружање међународне правне помоћи спровешће се према одредбама Главе XXXII – Поступак за пружање међународне правне помоћи и извршење међународних уговора у кривичноправним стварима (чл. 530. до 538) и Главе XXXIII – Поступак за издавање окривљених и осуђених лица (чл. 539. до 555) Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05 и 49/07).

Ступање на снагу

Члан 104.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.